Frysutrymmen och arkitektur

Från vår balkong kunde vi se Endre Nemes Marmorintarsia. Den var så blank så att den kunde spegla ens egen kropp.

Vårt frysfack låg i ett annat hus. Min familj bodde på Markmyntsgatan 2, men frysfacket fanns i huset intill på Penninggatan där min klasskamrat Lars Gillén bodde. En del förråd i hans källare hade gjorts om till ganska många och små frysutrymmen för mat. Det fanns ju inte lika mycket frysvaror på den tiden. Mamma hade en lista där hon skrev ner vad som fanns för att få kontroll över vad som behövde köpas in.

Många av mina klasskamrater bodde i husen omkring där vi bodde. Det var ju så på den tiden att man automatiskt hamnade i samma klass med dem som bodde nära. En gång hörde vi ljudet av en ambulans utanför. Telefonen ringde strax efter till mamma. Det var en väninna. Sonen till en av mina föräldrars bekanta hade råkat ut för en trafikolycka. Det gick bra, men det gav spår i ansiktet som aldrig försvann.

På Nickelmyntsgatan hade vi vår scoutlokal. Där samlades många högsbobarn en kväll i veckan för att lära nytt. Många år senare byggde de en egen o större anläggning närmare Högsbohöjd.

På andra sidan Axel Dahlströms torg finns ett speciellt hus med etagelägenheter. Lägenheternas entrédörrar ligger på vartannat våningsplan. När man kommer in i en lägenhet så går man antingen ner eller upp för en trappa inne i lägenheten för att komma till ett genomgående våningsplan där rummen vänder sig åt två väderstreck. Två trappuppgångar som ligger placerade på var sin ände av huset leder till tre häftiga långa genomgående korridorer som är värda att se. Det var en idé från Le Corbusier. Arkitekterna, Sven Brolind och Jan Wallander som ritade torget och husen där omkring, ville öka boytan utan att huskroppen blev större. Många torg på femtiotalet blev stilbildande.

Jag var också en del på ungdomsgården. Minns att jag såg Slamcreepers med Björn Skifs när de hade vunnit popbandstävlingen. Och där såg jag också Arne Mattssons filmer Damen i svart och Mannekäng i rött. Jag var på plats när Älvsborgsbron invigdes av kommunikationsminister Olof Palme och minns när det ena tornet på Slottskogsvallen brann några år senare.

Bengt Himmelmann